

L'HORA NOVA

Guerra! Guerra!

La guerra continua fa prop quatre mesos; aquesta guerra que obliga a lluitar contra la guerra que ens han declarat. Guerra contra la tirania d'uns envalentonats, patrocinats pel Vaticà i la xurma capitalista i tot una colla, sí tot una colla, que entre ells hi figuren una bona part de vigatans. Aquesta xurma i aquesta colla avui ja aparten un poc la cortina i estiren una mica el nas tot ensumant, perquè ja creuen que la cosa ha canviat. Doncs, no ha canviat la cosa; la guerra no ha defallit, ni pot defallir, mentre quedi entre nosaltres qui, fent la mitja rialleta com el conill, s'entreté a fer contalles a la rebotiga del davant. La guerra segueix i seguirà contra el ciutadà que, no trobant manera, el matí, de mullar-se el pulgar en el beneiter de la parròquia veïna, s'entreté a fer la xiu-xiu a l'infeliç *majordona*, tot dient-li: no es preocupi que els valors que li guardava mossèn fulano, demà que guanyem li seran retornats amb escreix. Oh! no se'n riuran, no, d'aquesta tetra. Nosaltres, diuen, no podem perdre, perquè nosaltres defensem la única cosa que és veritat: defensem l'església, la santa mare església.

Guerra, doncs, contra aquest instigador hipòcrita. Guerra contra tot individu que no vulgui acatar el règim republicà; guerra contra qui parli en to que desafini. Tot ciutadà conscient deu convertir-se en un delator del propagador del feixisme.

S'ha fet molta feina, però no s'ha fet tota, en queda molta per fer. Si bé recercàvem, trobaríem qui s'entreté a crear sorolls perquè quan dona informació ràdio Madrid o Barcelona, els ràdio-oients no puguin copsar bé les notícies; en canvi, quan parla ràdio Sevilla, són ells que es senten molestats, i..., si tant i tant rebuscàvem, trobaríem quelcom més que soroll, trobaríem també que és fàcil comunicar-se amb l'amic, que, com ell, espera notícies trameses, des del lloc més resguardat de la casa, i que serveix d'agent d'enllaç.

(Passa a la pàg. 4)

DE TREBALL

Mentre la guerra es va desenrotllant amb èxit per a les nostres milícies, es va perfilant aquí el nou ordre d'economia. El decret del Conseller d'Economia de la Generalitat de Catalunya, marca el primer pas important per a la legislació que s'anirà succeint en matèria de col·lectivitzacions. El mencionat decret hauria d'ésser llegit amb atenció per tots els obrers i els que fins ara no ho eren a l'objecte de què les coses siguin fetes igual per tothom i s'evitin així les extralimitacions que no beneficien mai i sempre perjudiquen. S'ha d'acabar d'una vegada el què cada comitè local faci les coses segons el seu criteri sense subjectar-se a les instruccions i ordres que emanin del consell directiu del ram. D'acord amb el decret esmentat queden ben definides les indústries i comerços que han d'ésser col·lectivitzats com també els que han de subjectar-se al control obrer.

Nosaltres, som partidaris d'acatar resoltament les disposicions d'aquest decret i així tot Catalunya es regirà de la mateixa forma i amb les mateixes directrius. Cal fer les coses amb fe i confiança i procurar tothom que aquest primer assaig sigui de resultats satisfactoris perquè poguem servir de mirall als altres pobles d'Ibèria. Es necessari que tots els obrers es mirin la indústria com a cosa seva i, per consegüent, el rendiment del treball ha d'ésser superior al que havia estat fins ara. Si tots no fem els possibles de posar tot el nostre esforç i totes les nostres aptituds al servei de la col·lectivitat, és segur que fracassarem, i el fracàs representaria per a tots l'anul·lació com a elements capacitats per a portar a terme el nou ordre econòmic.

Les col·lectivitzacions de la petita indústria i del petit comerç no entren dintre el decret del Consell d'Economia, si no estan compreses dintre les condicions que ja van detallades. Tots sabem que s'han fet col·lectivitzacions que estan en desacord amb el decret, i millor que el resultat sigui satisfactori; però, de totes maneres, cal donar compliment estricte a les disposicions de la conselleria si volem evitar que tot plegat no sigui una olla de cols.

Hi ha un altra punt que caldrà tenir molt en compte, i és que cada treballador faci la feina segons les seves aptituds. Es la única manera de què el treball tingui un rendiment eficaç. Un paleta no ha de fer de comptable ni un analfabet ha de fer de mestre d'estudi. Que tothom es capaci de les seves aptituds i que no tinguem la pretensió de voler fer coses per a les quals no estiguem capacitats. Que cadascú ocupi el lloc que li correspongui, i serà segur que podrem salvar l'èxit del nou ordre econòmic, suara encarrilat per la Conselleria d'Economia de la Generalitat de Catalunya.

RAMON VILACÍS